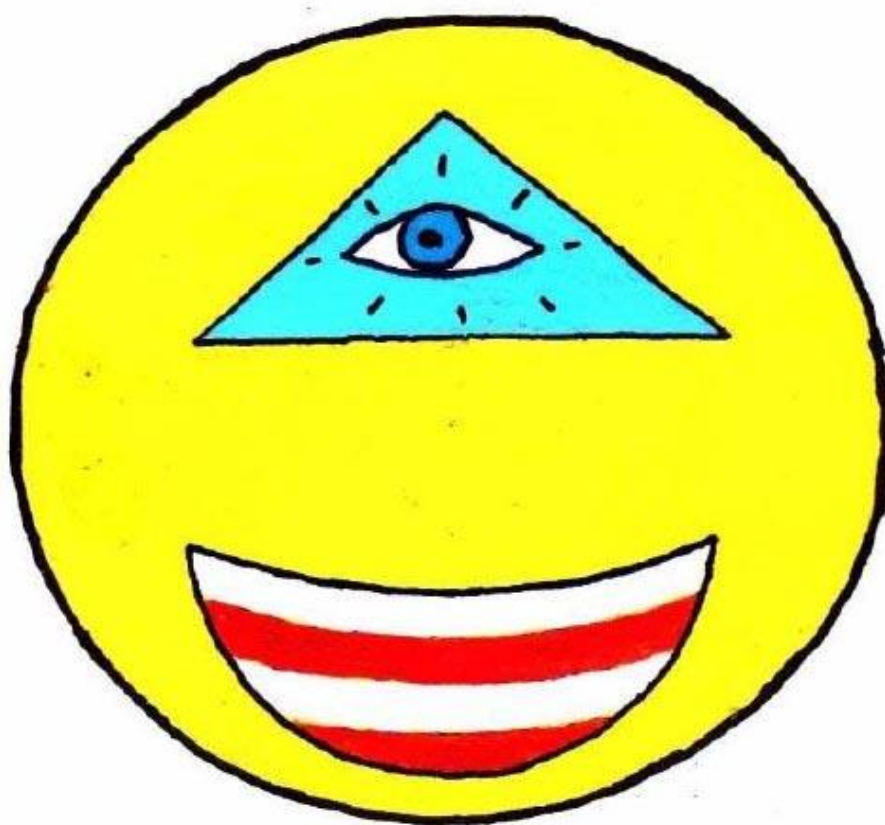

STORKY A VERŠOVANCE

v hantecu z bichle

BŮH JE Z BRNA

LEGRÁCKY, POEZIE, I K ZAMYŠLENÍ
+ HANTEC

JIŘÍ ŠTANGL

Autorovy webové stránky <https://styl-pana.webnode.cz/>

Jak se zrodil štatl

Jiří Kocmánek

Už je to hafo járů, tenkrát ještě štatl nestál a kolem Špény bylo pusto jak v kině, dyž dávajó ruské film. No a na ten prázdné flek dorazila sajtna betálných borců, žádný levandule, a těm šéfoval těžké bormen, kerýmu hókali Prafotr Oltec. Zaparkovali pod Špilákem, aby hodili náké ten dlabanec a vyvětrali uondaný vanilky.

Staré Oltec ugřufl kus čoklbuřta a nahodil myslivnu. Mudroval, že tady by to mohlo byt v goldně a vydrápal se na Špilák, aby hodil čůz kolem. Ttenkrát se tomu, jasňačka, eště Špilák nehókalo, to až staré Oltec, dyž házel špíz, jak si tam jeho plotna hraje s kocórama na doktory, tomu dal jméno Spielberg.

Háže teda čučku kolem dokola a všechno se zdá gut. Tam je jakási vasrůvka (Svratka), vo kus dál de do holpeca s jinó (Svitava), bude z čeho vařit čechr a to je havaj. Slezl dolů a hlásí sajtně: „Sokolíci, oprubovali sme po štrece kdecó, v Čobolsku glgajó akorát tak vylepšené metyl a ten přeslazené vajnoš v Paprikášově taky žádná hitparáda. Klapat dál, kde zoncna má betlu, taky nemá věšku, tam je Cajzlovsko, valí tam těžké matriarchát s náké pot'apanó Libunó a Budvar eště nikdo nevygómál.“

Hofirci rozhodili dečmeny, že si dajó chrupku, ale jakési vymaštěné kalósek začal mektat, že tady je to na levobok, a že by měli klapat dál, kde je rovné plac a né samý bergle a gajble. Oltec na to: „Rybízku, neděle tady husté luft, Čobolsko máme obšpíznutý, na Cajzlovsko hážem kakáč a kolem Olmiku se to hemží londonama. Nemá žádné vert jít s něima do mixny, kór, dyž se furt cpó tvarglama a de z nich kichta jak z gébišu.“ Ale boreček byl trubka, tak nahodil traťůvky a vzal dráhu směrem na Vyškec, kde mu místní londoni rozhodili sandál a pak ho šópli do kameňa. Zbytek sajtny se vygróňal a hned druhé den začli stavět pivec, aby v Brnisku nikdy nebyla šlajzna.

Jak a proč vzniklo pivo

Jiří Kocmánek

To si jedná Adam seděl, hleděl do nebe a přemýšlel vo ničem. Ještě nebylo vo čem přemýšlet, ale mělo to už v brzku přijít. Uslyší kroky, otočí se a vidí, že k němu de Bůh. Trochu ho to zarazilo, Bůh nebyl častým návštěvníkem, měl svých starostí dost, než aby neustále hlídal lidské plémě.

„Adame,“ hókl, „ubal mně džigo z mařeny, co ju potají pěstíš za tó jabloňó.“ Adam jenom vyvalil oči a zkoušel něco zablekotat na svou obranu. Jenže Bůh, jak známo, je vševědoucí. „Poslýché, neval do mě žádný žgryndy, víš, že ti na to nehópnu. Si myslíš, že su blbé, nebo co? Už sem ti kolikrát hókal, že su vševědóci. Šak z teho jedná bude storka Tři goldnový hára děda Vševěda. A já tam budu dělat toho Vševěda. Akorát s tím hárem mě to tam moc neštymuje, nechat si vomigat své parádní deku kvůli blbé kindrstorce. A nečum na mě jak bacil do lékárny a mazé ubalit ten válec, chcu si dat chvílu voraz.“

Adam se ještě zkoušel vzpírat: „Ale co dyž přijde Eva? Ona vo tom neví, to mám jako svoje tajemství.“ „S Evsonem si nelam štryclu, má teď téden úplně jiný starosti, než aby tě šmírovala.“ „A jak to?“ zbystřil Adam. „No protože je v říji nebo se prská, už si ani nepamatuju, jak se tomu bude přesně hókat.“

Adam, se zamyslel a začal počítat na prstech. „Ale měla by to mít až za jedenáct měsíců, jak jsi tenkrát říkal.“ „No jo, mudroval sem, že to bude mět jako každý jiný zvíře, ale dyž sem špízl, jak tě dusí a furt s něčím jeduje, rozhodl sem se to čenžnót, ať má taky nějaký jiný starosti. Beztak poslední dobó blbne, furt se češe a pokaždý jinak. Totkaj sem ju potkal a až sem se lekl, že mně sem dolítl jeden takové nepovedené krypl z iné planety. Měla ty harisony zkolorovaný jak papagáj. A jedná sem ju načapal, jak si zkouší holit ten kožich, co sem vám ufachčil, aby se vám to tam nezapařovalo. Drhla to rozbitó mušló. Tak včíl budeš mět každé metr téden fraj. A aby ses ten téden nenudil, vygómal sem škopek. Srkneš si jich deset, dvanáct a budeš v laláču.“

Bůh si zapálil jointa, pomaly odcházal a pod fousy si brumlal: „Takovýho goldnovýho borca sem zmákl, ale ta koc se moc nevyvedla. Esli budu mět chvílu cajt, prubnu iné model.“ V pohodě pobafával a mizel v nekonečnu.

Epilog: Kromě prostého příběhu o vzniku piva, dokládá tato historka jednu dlouho zpochybňovanou, ale nyní naprosto jasnou skutečnost

BŮH JE Z BRNA

O černouškovi

Jiří Kocmánek

na Špiláku konópek čadil mladó žabku
že měl lochnu v gudjíru teď je březí kapku
nepomůže zaříkání ani jitrocel
natřela ho cliftonům že na silu ju dřel

rybízek je v gébišu dóznó vo klandr mlátí
zašijó ho do šutru kdo ví kdy se vrátí
u mléna se vymlívá vona chtěla taky
je to známá šlápota borců měla mraky

než to celý semleli uběhlo přes půl járu
boreček dřepí v kameňu nemá žádnó páru
klepó se mu pastelky s kým dostane kobku
měl jít radši na škopek než vykropit jí hrobku

kocór zatím na koze v porodnici skučí
pak z ní křeček vypadl felčaři jen čučí
zdá se že jí začíná života kus pernej
když ten malej sysel je jak bota černej

sokol maže vod mléna věčko na klepetu
dem to borci oslavit nejlíp v Kalumetu
už je celé vysmáté jak gamplař u bedle
příště si dá bacha na štatlařský knedle

Ref. na Špiláku je to krén to není žádné kec
morgoši tě vočórujú než bys řekl švec

Retung vasrůvky na prýglu

Jiří Kocmánek

na Prigl se vycédát to je přece klasa
uvidíš tam aji fůru hambatýho masa
tož to hrnu na Sokec vocákat si haksny
a že polknu ňáké hrnek to je přece jasný

Prigl plné bordelu z vasru zelenica
je to borci těžký šmé má méno sinica
ale nésu žádný béčko habrůvky sem smočil
smečka hrůzó vyjekla každé kdo to zvočil

sinice só v kakáču ty živý mažó pali
vokolo méch kopyt čisté vasr do dáli
sajtna na to augle valí čučijó jak paka
skoro stěně jako ty z Akademie Straka

hned byl jásot veliké zachránils nám Prigl
jenže to bych nebyl já aby v tým nebyl rygl
už chystám vykecávku až Nobel komis vyšle
vtom dolítnó ryboši pré chcípajó nám fišle

kdo to mohl předem čut co je to za zradu místo
lovů z Nobela mám stopku na přehradu

Realit(k)a

Jiří Kocmánek

kópil sem kér na OVečku
od morgošů z Oltecu
bordelu vyvážím vlečku
na rovinu, bez hecu

hromada nevratných flašek
hadry a prázdný propisky
vajglů sedum velkých tašek
z parket v téru otisky

co tam bylo zmáklý z kovu
mosazi mědi hliníku
budu muset kópit znovu
jen futra plný hřebíků

pokusem o reklamaci
podráždil jsem menšinu
ombudsman to má teď v práci
mně nechcú pustit šalinu

aji morgoš má svý práva
žalovat ho není fér
z parapetů roste tráva ...
nevíte kdo prodá kvér?

Brněnské orloj

Jiří Kocmánek

dovolte bych suše předpokládal
Golema že znáte výborně rabi Löw
že v Práglu ho uhňácal
a včil slyšte storku vo Brně

purkmistr a všichni jemu věrní
zase měli prázdnou šrajtofli
gómali jak nebyt dlóho černí
z koho by tak love vyklofli

v Práglu majó vymakaný raky
Staromák se tváří vznešeně
my to ve štatlu chceme mět taky
ale pudem na to páleně

dali cunt že Frajplac je ted' prázdné
že je to pro štatl ostuda
z kumštýřů pak neodolá žádné
do konkursu de každé pobuda

cpó many purkmistru do kešeně
aby zhaftli tuhletu robotu
šrajtofla pak tlóstne utěšeně
ve všední den aji v sobotu

když šontáš štatlem po Svobod'áku
vypadno ti augle na moment
háro se hned staví do haptáku
jak zgómneš ten děsné monument

v Práglu majó fištrónové orloj
Brno néni žádná holota dík
purkmistru za tendleten postoj
štatl má černýho kokota

Ta rána ...

Jiří Kocmánek

hrnu si to do štatlu gonnót na kocóry
a co sem tam ufachčil vo tym tatok stóry
že zoncna tak rumpluje asi si dám hrnek
než vobuju augle do tech mladých srnek

jeden jenom zasyčí pak další dva k tomu
podepřený fernetem na cech pána domu
to se musí spláchnót zase dalším krýglem
kolikrát už dostali mě tímhle blbým figlem

deset škopků s fernetem není žádná kapka
a v tom ke mně zahučela moc fajnová žabka
zamávala řasama až spadla z piva pěna
hlásí hodím sicnu a hókajó mně Zdena

byl to šnycl lahodné to vám teda povím
už se vidím jak v žundru ve šprndě jí lovím
stáhla lampu červa mý celý malboráče
házela na mě čučku jak šufle na kartáče

žádné div že budím se ráno v jejím kéro
jodovky mám zarudlý palicu těžce v péru
začnu trochu laškovat nésme žádní srabi
z peří na mě vygómne ksicht prastarý baby

hnedka hodím cováčku vylítnu jak puk
ta zažila Hitlera když to byl eště kluk
chlást je sviňa proradná tak si bacha dé
fernet škopek vajnoš nikdy nemíché